

तदेवाह ॥ मुहूर्तमिति ॥ नविद्युर्वनमेवगतइतिनजानेयुः ॥ ३१ ॥ तथाचक्रे ॥ उदङ्मुखतयागत्वा मार्गोत्तरेणनिवृत्तिपूर्वकमागत्य एवंहिरामःप्रतिनिवृत्तइतिपौरभ्रमः
सिध्यति ॥ महामायाधिष्ठातुर्भगवतइत्यक्रियया पौरमोहनंनान्नाश्चर्यायेतिमंतव्यं ॥ प्रत्यवेदयत् आरोहणार्थमज्ञापयत् ॥ ३२ ॥ संप्रयुक्तं सम्यगानीयदर्शितं ॥ समास्थि
तावाकूढौ अभूतामितिशेषः ॥ येन पथा मार्गेण तपोवनं प्राप्यतइतिशेषः ॥ ततस्तेनमार्गेण तुरंगमान् प्रचोदयामास ॥ ३३ ॥ उक्तंनिगमयति ॥ ततइति ॥ प्रयाणापेक्षितं ॥

मुहूर्तंत्वरितंगत्वानिवर्तयथंपुनः ॥ यथानविद्युःपौरामांतथाकुरुसमाहितः ॥ ३१ ॥ रामस्यतुवचःश्रुत्वातथाचक्रेचसारथिः ॥ प्रत्या
गम्यचरामस्यस्यंदनंप्रत्यवेदयत् ॥ ३२ ॥ तौसंप्रयुक्तंतुरथंसमास्थितौतदाससीतौरघुवंशवर्धनौ ॥ प्रचोदयामासततस्तुरंगमान्स
सारथिर्येनपथातपोवनं ॥ ३३ ॥ ततःसमास्थायरथंमहारथःससारथिर्दाशरथिर्वनंययौ ॥ उदङ्मुखंतंतुरथंचकारप्रयाणमांगल्यनि
मित्तदर्शनात् ॥ ३४ ॥ इत्यार्षेश्रीरा०वा०आ०अ०षड्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रभातायांतुशर्व
र्यौपौरास्तेराघवंविना ॥ शोकोपहतनिश्चेष्टावभूवुर्हतचेतसः ॥ १ ॥ शोकजाश्रुपरिघूनावीक्षमाणास्ततस्ततः ॥ आलोकमपिरामस्य
नपश्यंतिस्मदुःखिताः ॥ २ ॥ तंविपादार्तवदनारहितास्तेनधीमता ॥ कृपणाःकरुणावाचोवदंतिस्ममनीपिणः ॥ ३ ॥ धिगस्तुखलुनिद्रां
तांययापहतचेतसः ॥ नाद्यपश्यामहेरामंपृथूरस्कंमहाभुजं ॥ ४ ॥

मांगल्यं शुभं यन्निमित्तंशकुनं तद्दर्शनात् तदनुभवहेतोरुदङ्मुखं रथंच
कार स्थापयामास ॥ ततआरुह्य दक्षिणाभिमुखतया वनंययौ ॥ ३४ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा०वा०आ०अ०षड्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
शोकेनोपहताअतएवनिश्चेष्टाः ॥ हतचेतसोमूर्च्छिताः ॥ १ ॥ परिघूनाः क्लिन्नाः ॥ आलोकंआलोकसाधनं रथोद्धतधूल्याद्यपि ॥ २ ॥ ३ ॥ ययानिद्रया ॥ निद्रांभगवतींविष्णोरित्या
दिनामार्कंडेयेन तस्याभगवन्मायारूपत्वाभिधानात् ॥ तदावरणादेवच विषयाविष्टानां भगवददर्शनंप्रसिद्धंश्रुतिशिरःसु ॥ पश्यामहइतितडार्षः ॥ हेइतिसंबोधनंवा परस्परं ॥ ४ ॥